

Continuüm aan zorg in architecturaal pronkstuk

In de schaduw van het befaamde Heilig Hartinstituut in Heverlee verrees de voorbije drie jaar een gloednieuw woonzorgcentrum. De architectuur van het complex is optimaal afgestemd op het neogotische uiterlijk van het monumentale schoolgebouw, zij het zonder de historische grandeur van zijn grote broer te willen imiteren. Gezien de doordachte indeling laat het omvangrijke gebouw zowel een kleinschalige als een grootschalige benadering toe, een belangrijke troef die de werking van het woonzorgcentrum danig optimaliseert.

Tekst Tim Janssens | Beeld Tijs Verdecken

De historische context van de site en de groene omgeving liggen aan de basis van de uitgekende materiaalkeuze.

WZC Annuntiaten is de nieuwe trots van de Leuvense ouderenzorg. Het fraaie complex dankt zijn naam aan de congregatie van de zusters Annuntiaten, die zich sinds 1787 toespitsten op christelijk onderwijs en armen- en ziekenzorg. Het neogotische schoolcomplex dateert van 1896. Op de 60 hectare grote site bevond zich vanaf eind vorige eeuw ook een woonzorgcentrum, waarvan de gebouwen echter hopeloos verouderd waren. Ze maakten intussen plaats voor een hedendaags geheel met 96 woonzorgbedden, 27 assistentiewoningen en verschillende ondersteunende functies.

Flexibel indelingsconcept

De directie van het woonzorgcentrum wilde maximaal inzetten op kleinschaligheid door het gebouw op te delen in leefgroepen van maximaal acht bewoners. Gezien de economische realiteit en het nijpende personeelstekort in de zorgsector, werd het gebouw echter zo geconcipeerd dat het zich eveneens leent tot een grootschaligere werking. "Het project is een poging om het beste van beide werelden te combineren", vertelt Nico Luyten, architectvenoot bij ASSAR LLOX ARCHITECTS. "Alle algemene diensten en de circulatie zijn geconcentreerd in een centraal balkvolume met een breedte van tien meter, waarrond per niveau vier slaapeenheden van telkens acht kamers gegroepeerd zijn – elk met een afzonderlijke ingang. Ook de gemeenschappelijke leefruimtes bevinden zich in die 'mid-balk', die indien nodig kan worden opgesplitst in vier onafhankelijke delen. In functie van specifieke of veranderende noden kan het woonzorgcentrum op elk

van de drie verdiepingen opteren voor leefgroepen van acht, zestien, 24 of 32 bewoners. Dat flexibele indelingsconcept is – behalve de unieke context – misschien wel de grootste troef van dit project: je hebt minder personeel nodig om meer mensen te verzorgen (conform het 'klassieke' systeem), terwijl je voor bepaalde bewoners of zorgprofielen toch kan streven naar kleinschaligheid. WZC Annuntiaten kan in één en hetzelfde gebouw dus een 'continuüm aan zorg' aanbieden."

Eigen identiteit

De historische context van de site en de groene omgeving liggen aan de basis van de uitgekende materiaalkeuze. Het transparante centrale balkvolume is bekleed met geperforeerd cortenstaal, en de publieke zone op het gelijkvloers is ingevuld met geëmailleerd glas. "Een subtiele verwijzing naar typisch-neogotische patronen en glasdecoraties, die ook aanwezig zijn in het aanpalende schoolgebouw. Al heeft het woonzorgcentrum een eigen identiteit en is het dus zeker geen goedkope imitatie van het Heilig Hartinstituut", aldus Nico Luyten. "De woonvleugels zijn iets intiemer opgevat en zijn afgewerkt met baksteen. De assistentiewoningen bevinden zich in de zogeheten voorbouw en staan in functioneel opzicht volledig los van het woonzorgcentrum, al is er wel sprake van een rechtstreekse koppeling met de rest van het gebouw. In energetisch opzicht is er geopteerd voor grote isolatiediktes, driedubbele beglazing en geavanceerde energiezuinige technieken (betonkernactivering, BEO-veld, verwarming met pelletkachelsysteem en thermische en fotovoltaïsche zonnepanelen)."

"Het flexibele indelingsconcept is – behalve de unieke context – misschien wel de grootste troef van dit project", vindt Nico Luyten.

Gefaseerde realisatie

Hoewel WZC Annuntiaten bouwkundig gezien één doorlopend geheel vormt, is het gerealiseerd in twee verschillende fases. Dit omdat het terrein aanvankelijk nog werd ingenomen door de gebouwen van het voormalige woonzorgcentrum. "Dat plaatste ons en de aannemer voor een behoorlijke uitdaging", aldus Nico Luyten. "In eerste instantie zijn er drie nieuwe vleugels met 72 woonzorgkamers opgetrokken, zodat de bewoners van het bestaande woonzorgcentrum konden verhuizen en de verouderde gebouwen konden worden afgebroken. In fase 2 kwamen daar nog 27 assistentiewoningen, 24 wooneenheden, een cafetaria en een rist administratieve ruimtes bij. Geen evidentie, maar zowel planmatig als programmatorisch en budgettair is het uiteindelijke resultaat zeer bevredigend. Ook de aansluiting tussen het oude en het nieuwe – en het contrast tussen beide – is zeer geslaagd. Het is een project waar we oprecht trots op zijn!" ■

TECHNISCHE FIGE

Bouwheer
Architect
Hoofdaannemer

WZC Annuntiaten (Heverlee)
ASSAR LLOX ARCHITECTS (Wilrijk)
THV Willemen General Contractor (Mechelen) – Van Roey (Rijkevorsel)

Het woonzorgcentrum heeft een eigen identiteit en is dus zeker geen goedkope imitatie van het Heilig Hartinstituut.